

You can lead a human to knowledge but you can't make him think.

ΤΑ ΦΡΕΣΚΑ

ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΝΤΑΞΗΣ ΤΟΥ 11^{ΟΥ}
ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

12χρονο το Τμήμα Ένταξης όχι ανάδελφο πια...

T. 101 21- 09- 2016

*Ευχές στην κυρία Σοφία Ταμπάκη του Νέου Τμήματος Ένταξης που προ 14 ετών με χαρά τη δίδασκα στο Πανεπιστήμιο!!

ΚΑΛΟΣΩΡΙΖΟΥΜΕ

το ΝΕΟΪΔΡΥΘΕΝ ΤΜΗΜΑ ΕΝΤΑΞΗΣ (Τ.Ε.)
του 63^{ΟΥ} Δημοτικού Σχολείου Αθηνών

Τις πρώτες ημέρες του Σεπτέμβρη με χαρά πληροφορηθήκαμε ότι ικανοποιήθηκε το πολυετές αίτημα του 63^{ΟΥ} Δημοτικού Σχολείου -και ημών- για ίδρυση και στελέχωση Τμήματος Ένταξης.

Το συστεγαζόμενο μας σχολείο ως τώρα εξυπηρετείτο από εμάς (δηλαδή το Τ.Ε. του 11^{ΟΥ}) και έτσι - στο μέτρο του (αδύνατου) δυνατού- κατάφερνε και στήριζε πολλά παιδιά του με ΕΕΑ / μαθησιακές δυσκολίες όλων των ειδών και των βαθμών.

Τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των σχολείων μας (το εκπαιδευτικό μεταβλητό ιστορικό αυτών των δομών ως προς τη συ-στέγαση και τις λειτουργίες τους, η κοινωνικοπολιτισμική – οικονομική – εργασιακή και βιοτική ταυτότητα των πληθυσμών μας, οι δύσκολες οικιστικές και πολιτικές συνθήκες της περιοχής) μα και οι πολύ ξεχωριστές προσωπικές πορείες των παιδιών και των οικογενειών τους μάς έφερναν όλους (εκπαιδευτικούς και διευθυντές) όλο και πιο κοντά, από την πρώτη μέρα λειτουργίας του Τ.Ε. του 11^{ΟΥ} (το Σεπτέμβρη του 2004).

Κάθε μέρα, για 12 χρόνια, παράλληλα με την τεράστια προσωπική αγωνία και το ασταμάτητο τρέξιμο για την καλή οργάνωση και την αποτελεσματική λειτουργία του Τ.Ε. (με τελικό αποδέκτη τα παιδιά) είχα τη χαρά να συνδιαλέγομαι με αξιόλογους συναδέλφους και από τα δύο δημοτικά– και από τα δύο συστεγαζόμενα νηπιαγωγεία.

Τώρα όλα αυτά έχουν αρχίσει να μπαίνουν σε άλλη τροχιά...

Θα ήθελα σε αυτή τη φάση, κάνοντας κριτική αποτύπωση των σχέσεων που έχουν συναφθεί, να ευχαριστήσω κάθε συνάδελφο, μηδενός εξαιρουμένου, για την οποιαδήποτε συνεργασία είχαμε -ή δεν είχαμε.

Κάθε «έργο» που αναλαμβάνουμε και κάθε «σχέση» που αναπτύσσουμε, στους δύσκολους καιρούς μας, θεωρώ ότι πρέπει να έχει ένα happy end. Τι σημαίνει αυτό για εμένα; Μα να έχει αποφέρει ένα γερό μάθημα ζωής σε όλους τους συνειδητά εμπλεκόμενους - ακόμα κι αν αυτό πηγάζει από κάποιο πάθημα.

Ένα ρητό τονίζει ότι μπορείς να οδηγήσεις ένα άλογο στην πηγή αλλά δεν μπορείς να το κάνεις να πει. Κανένα μάθημα δεν «περνάει το μήνυμά του» αν δεν έχει ο «μαθητής» ανοίξει τις δικές του «εισόδους της εσωτερικής αλλαγής».

Πολλές φορές στην εκπαίδευση επικεντρωνόμαστε στα παιδιά και στην εκπαίδευσή τους και ξεχνάμε – απωθούμε- πως και εμείς οι ενήλικοι (γονείς και δάσκαλοι) διδάσκουμε ο ένας τον άλλον με χίλιους αμέσους και έμμεσους τρόπους.

Πολλές συγκρούσεις αλλά και συμφωνίες στο «παιχνίδι» των επαγγελματικών και λοιπών σχέσεων έχουν πέσει στα τρίςβαθα των ψυχών μας και μετά έχουν κάνει γκελ στη νόηση -και αντιστρόφως. Αυτός ο προσωπικός δρόμος εξέλιξης δεν υπάρχει εκτός της ομάδας. Οι γύρω μας είναι οι καθρέφτες μας. Χωρίς τον «άλλον» πλανόμαστε πλάνην οικτρά.

Πρόσφατα, το λεξιλόγιό μου συνάντησε έναν μοναδικό ψυχολογικό όρο : ΣΥΝΕΞΕΛΙΞΗ. Είναι η ιδανική συνθήκη σε ένα ζευγάρι φίλων, σε μία οικογένεια με ή χωρίς παιδιά, σε μία ομάδα μικρή ή μεγάλη. Αυτή δε γεννιέται μα γίνεται... «θέλει δουλειά». Είναι η «αόρατη» δύναμη που επιτρέπει σε κάθε μονάδα

ξεχωριστά - με ελευθερία- αλλά και σε όλους τους συνδεδεμένους, εν ομάδα, να πλησιάζουν την αυτοπραγμάτωσή τους.

Η Ένταξη βασίζεται στην αναγνώριση της ταυτότητας του κάθε ατόμου και στην αξιοπρεπή υποστήριξή της ώστε να «ξεκολλήσει» από παγιωμένες θέσεις και στάσεις. Να πάει μπροστά.

Η μετατόπισή μας έχει ενδιαφέρον διότι συντελεί στην μετατόπιση και του πλαισίου μέσα στο οποίο λαμβάνει χώρα. Είθε..

Με την έλευση του νέου «αδελφού» Τμήματος Ένταξης προσδοκώ μία μεγαλύτερη συνεργασία και αρμονία όλων των μερών των Σχολείων.

Με όπλο το λόγο και το ίδιο παράδειγμα – ακόμα κι αν γίνομαι περισσότερο κουραστικός- θα προσπαθήσω να είμαι κοντά σας και στις χαρές και στις λύπες. Θα χρειαστώ κι εγώ να «πιω από το νερό», αν θα μου προσφέρετε – ανταποδοτικά και ανυστερόβουλα.

**ΚΑΛΗ ΑΡΧΗ, ΚΑΛΟ ΚΑΘΡΕΠΤΙΣΜΑ, ΚΑΛΗ ΣΥΝΕΞΕΛΙΞΗ,
ΚΑΛΗ ΜΕΤΑΤΟΠΙΣΗ ... ΕΝ ΟΛΙΓΟΙΣ : ΚΑΛΗ ΕΝΤΑΞΗ !**

Πόσα

Πόσα βήματα
Μετά την άνοδο έξω
Απ' τα φωτεινά τούνελ
Της αστικής ταχύτητάς μας
Επιμένει η επιβράδυνση του κορμιού σου
Να μετράει πριν το βράδυ
Του οριζόντιου απολογισμού;

Πόσα βλέμματα
Μέσα στην κάθοδο κάτω
Απ' τα σκοτεινά πάνελ
Της αστρικής ταχύτητάς μας
Αναμένει η επιτάχυνση της ψυχής σου
Να ακουμπάει πριν το χάδι
Του υπερπόντιου αποχωρισμού;

Πόσα ψέματα
Μέσα στα εφήμερα
Που κουβαλάς παραμάσχαλα
Γυρίζοντας από τη δουλειά στο σπίτι
Και πόσες ζάχαρες στο στιγμιαίο ρόφημά σου
Μπορούν να ενανθρωπίσουν
Τους καθρέφτες της μοναξιάς σου;

Κανένα;

Αφιερώνω αυτές τις έμμετρες, σαν ποίημα, σκέψεις μου σε όποιον «Άνθρωπο» πέρασε δίπλα μου και με συγκλόνησε με την αλήθεια της αδυναμίας του.
Αφιερώνω αυτές τις αγωνίες μου σε όποιον «Μαθητή» κάθισε Απέναντί μου για να διδαχθεί και τελικά με δίδαξε με όλη τη ζωή του ότι η δύναμή μας κάπου κρύβεται -συνήθως φοβισμένη- και μας καλεί να την ανασύρουμε ήρεμα και να τη μοιραστούμε.

Κυριάκος Περβανάς